

Arrest

nr. 87 417 van 12 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 24 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE loco advocaat E. BARBIEUX en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leone staatsburger te zijn van Mandingo origine afkomstig van Yamandu, Kono district. U studeerde Arabisch bij uw vader die koranleraar was en thuis kinderen les gaf. Op veertienjarige leeftijd brak de oorlog uit in Sierra Leone en u werd in 1994 gedwongen ingelijfd bij de rebellen van het Revolutionary United Front. Uw dorp werd aangevallen en iedereen liep het woud in. Na een week werd gezegd dat de rebellen waren vertrokken. Uw vader stuurde u en uw zus naar huis om rijst, zout en olie en boeken te halen. Op de terugweg kwamen u en uw zus Fatmata de rebellen tegen. U werd gedwongen te werken in de mijnen en na plunderingen of aanvallen moest u de goederen dragen. Na enige tijd bij de rebellen werd u teamleider-commandant. In januari 1997 geraakte u gewond aan het linkerbeen ten gevolge van een schotwonde. U werd overgebracht naar het kamp Sokoda, waar u werd behandeld. Het kamp werd aangevallen door de Kamajors, die zeiden dat de

oorlog gedaan was. De rebellen gingen samen met de soldaten, maar u vervoegde niet de soldaten. In februari 1998 gaven de hogere soldaten zich over, maar de rebellen vluchtten naar het noorden. U ging met de groep van Sergeant Moussa naar het noorden tot in 1999. In januari 2000 keerde u terug naar Freetown. U ging na een interventie naar de militaire basis van Toumbou en u gaf zich zelf over. U volgde in de basis een reïntegratieprogramma en leerde lezen en schrijven. Na de verkiezingen van 2002 keerde u met hulp van een repatrieringsprogramma terug naar uw familie in Kono. U verbleef in Yamandu en werkte voor uw vader die in de mijnindustrie actief was. Uw vader had 7 werknemers en u leidde deze arbeiders. In 2008 ging u alleen wonen bij een vriend. Uw vader had u geslagen omdat u niet de gebedstijden voor uw jongere broers had genoteerd en omdat u zelf niet had gebeden. U woonde sindsdien bij uw jeugdvriend Junior.

In februari 2011 kreeg u andere problemen. U had sinds begin 2011 contact met Patrick, een blanke man met piercings en gevlochten haar. U bracht Patrick in contact met diamantverkopers en u vertaalde voor hem. Op een dag volgde u Patrick mee tot aan de kerk. Pa Abu, een vriend van uw vader, kwam langs en vroeg wat u deed aan de kerk. U antwoordde dat u wachtte op uw vriend Patrick. Pa Abu zag u die zondag praten met Patrick en ging nadien vertellen dat u homoseksueel was. De geruchten gingen rond dat Patrick door zijn voorkomen een homoseksueel is en dat u ook homoseksueel bent. Op woensdag vertelde uw vriend Junior dat hij uw vader had gezien, die de eigendommen van uw moeder in brand had gestoken en uw moeder op straat had gezet. Junior raadde u aan om naar de chieft te gaan. U ging naar de chieft, maar hij gaf het bevel u te arresteren. U liep weg naar de politie. U meldde de politie dat u door uw vader zou gedood worden omdat u werd gezien met een blanke man, waarvan wordt gezegd dat hij homoseksueel is. U vertelde de politie dat u naar de chieft was gestapt, maar dat deze u wilde arresteren. De politie vroeg u te wachten en uw vader zou erbij geroepen worden. Uw vader werd thuis gezocht, maar hij was niet aanwezig. Na het vrijdagsgebed kwam uw vader met andere ouderen naar de politie en vroeg dat u aan hen zou worden overgedragen. De politie stuurde hen weg, maar ze weigerden. De groep mensen drongen de politiepost binnen en er ontstond een gevecht. Een agent hielp u weg te lopen. U stak het water over en zat tot de volgende ochtend in het woud. U vertrok naar Patrick, maar deze stond ook op vertrekken. Uw vader was bij hem langs gekomen en had Patrick gemeld dat ze de vicepresident hadden geïnformeerd over de situatie en dat Patrick gearresteerd moest worden. Samen met Patrick vertrok u naar Koidu stad. Daarna reisden jullie verder naar Freetown, waar u in hotel Bentumani en daarna in een tweede u onbekend hotel verbleef. U hebt Freetown verlaten op 31 maart 2011 samen met Patrick. Patrick regelde uw reis en bracht u na aankomst in België naar zijn huis. U verbleef enkele dagen in het huis van Patrick. Hij vertelde dat zijn vrouw en kinderen zouden terugkeren van vakantie en hij dan een andere plaats voor u zou zoeken. U zou met hem een vriend bezoeken, maar Patrick liet u achter in een bar om zijn vriend te bellen. U hebt hem niet meer teruggezien. U hebt op 4 april 2011 in België asiel gevraagd. Na uw aankomst in België dacht u na over wat u had meegemaakt in uw land van herkomst. U hebt geen gevoelens meer voor vrouwen en u wilt leven als homoseksueel.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst omwille van uw homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal (dd.18.1.2012, hierna CGVS I en dd.12.3.2012, hierna CGVS II) te worden gemaakt.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid. Uw verklaringen over de ontdekking van uw geaardheid blijven vaag en komen weinig overtuigend over. Zo stelt u pas na het overdenken van de door u aangehaalde feiten in uw land van herkomst 'te zijn veranderd' (zie gehoor CGVS I, p.10). U stelt dat u door de problemen in Sierra Leone, namelijk tijdens uw rebellenperiode moest u slapen met uw zus en later werd u beschuldigd door uw vriendschap met Patrick dat u homo bent, zichzelf beschouwt als homoseksueel en u een leven wil leiden als homo (zie gehoor CGVS I, p.9, p.10). Bij herhaling van de vraag hoe u uw homoseksuele geaardheid ontdekt heeft, antwoordt u dat u ervan beschuldigd werd homo te zijn, wat u niet was, maar dat u in België vrij bent om wel homo te zijn en uw leven te kiezen en dat u dus gekozen hebt voor een leven als homoseksueel (zie gehoor CGVS I, p.10). Tijdens het bijkomende gehoor wordt u opnieuw de vraag gesteld wanneer u voor het eerst gevoelens voor mannen had. U herhaalt opnieuw dat toen u ervan werd beschuldigd homo te zijn en een probleem had, u gevoelens begon te hebben voor mannen (zie gehoor CGVS II, p.4). U verduidelijkt dat u al in februari, maart 2011, in Freetown gevoelens had voor zoveel mannen. Wanneer u wordt gevraagd of u deze gevoelens eerder al had gehad, zei u geen gevoelens voor mannen te hebben gehad, u verklaart niet te hebben

geweten wat homoseksualiteit was. U beweert dat u geen gevoelens had voor vrouwen en dat u uw beslissing maakte toen u problemen kreeg (zie gehoor CGVS II, p.4). U slaagt er echter niet in om aannemelijk te maken hoe u tot die 'beslissing' bent gekomen. U verklaart dat u ervan werd beschuldigd homo te zijn, want u niet bent, maar u nam de beslissing (zie gehoor CGVS II, p.4). U benadrukt dat u besloten hebt om homo te zijn en te leven als homo (zie gehoor CGVS II, p.4), maar u was op geen enkel moment in staat om de ontdekking van uw homoseksualiteit duidelijk uit te drukken. Deze vaststelling tast de authenticiteit en doorleefdheid van uw verklaringen over uw seksuele geaardheid verder aan, temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat homoseksualiteit een taboe is in de Sierra Leone samenleving en u zelf voordien niet wist wat homoseksualiteit is. Wanneer u wordt gevraagd of u niet gewoon kon beslissen om geen homo te zijn, ontwijkt u de vraag door uw voorgaande verklaringen te herhalen en de vraag om te keren naar de dossierbehandelaar (zie gehoor CGVS II, p.5).

Daarbij dient te worden opgemerkt dat hoewel u eerder verklaarde al in Sierra Leone gevoelens te hebben gehad voor mannen, u nergens in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken dd.8.4.2011, melding maakte van de beschuldiging dat u homo bent, noch van het feit dat u 'veranderd' bent in homo. Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag evenwel verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin. Uw verklaringen komen in het geheel weinig doorleefd over en aldus maakt u uw homoseksuele geaardheid niet aannemelijk.

Verder is het uiterst merkwaardig dat, hoewel u verklaarde dat u net door de beschuldiging homo te zijn, homo bent geworden en u het dus voordien niet was, u geen enkele melding maakte van een poging uw homoseksuele geaardheid initieel te ontkennen, vooraleer ze er was. Gezien de homofobe Sierra Leone maatschappij en de strafbaarheid is het merkwaardig dat u blijkbaar niet getracht hebt duidelijk te maken aan uw vermeende vervolgers dat u helemaal geen homo was. Ook dit element tast de doorleefdheid van uw verklaringen fundamenteel aan.

Verder kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij de door u aangehaalde feiten. Zo zouden Patrick en u ervan beschuldigd zijn homoseksueel te zijn. U werd gezocht door uw vader, de chieft en de dorpeelingen (zie gehoor CGVS I, p.8). U zocht bescherming bij de politie en de politie zou uw vader en de chieft oproepen om hen te vragen wat er aan de hand was (zie gehoor CGVS, p.8). Wanneer uw vader met een groep mensen naar de politiepost kwam, werden ze weggestuurd (zie gehoor CGVS I, p.8). Een agent liet u tijdens het incident in het politiekantoor wegllopen (zie gehoor CGVS I, p.8). U vluchtte naar Freetown, waar u volgens uw verklaringen geen ernstige problemen hebt gekend. Het is tevens weinig aannemelijk dat indien bij de vice-president melding zou zijn gemaakt van Patrick en jullie gezocht zouden zijn, u samen met Patrick via de nationale luchthaven het land hebt kunnen verlaten (zie gehoor CGVS I, p.5).

Bovendien is het bevreemdend dat Patrick u vertelde dat het een leugen is dat hij homoseksueel is, dat hij u zei dat hij een vrouw en kinderen heeft (zie gehoor CGVS I, p.9), maar dat u wel aan de politie aangeeft dat de geruchten gaan dat hij homoseksueel is (zie gehoor CGVS I, p.8). Het is in de Sierra Leone context weinig geloofwaardig dat u zelf melding zou maken bij de autoriteiten over enige beschuldiging van homoseksualiteit, gezien uit uw verklaringen blijkt dat de autoriteiten homoseksualiteit vervolgen (zie gehoor CGVS I, p.13).

Overigens is het merkwaardig dat u geen contact meer heeft met Patrick. U verklaart dat Patrick uw vlucht uit Yamandu en nadien uw reis regelde (zie gehoor CGVS I, p.5). Patrick bracht u naar België, maar liet u achter in een bar (zie gehoor CGVS I, p.5). Het is weinig aannemelijk dat u geen contactgegevens heeft van Patrick (zie gehoor CGVS I, p.6), noch meer informatie over deze persoon kan geven. Zo blijkt u zijn volledige naam niet te kennen (zie gehoor CGVS I, p.5), noch te weten waar hij in België woonde, de plaats waar u enkele dagen hebt verbleven voor uw asielaanvraag (zie gehoor CGVS, p.5). Nochtans mag verwacht worden dat u meer zou kunnen vertellen over de persoon met wie u bevriend was, met wie u samen problemen kende in uw dorp en met wie u besloot om uw land van herkomst te verlaten.

Bovenstaande vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen grondig aan, waardoor geen geloof meer kan gehecht worden aan uw beweerde vrees voor vervolging omwille van uw homoseksuele geaardheid.

Met betrekking tot uw periode bij de rebellen van 1994 tot 2000 dient te worden opgemerkt dat dit zich lang geleden in de tijd situeert. Er dient te worden opgemerkt dat de oorlog in Sierra Leone is beëindigd. U haalt doorheen uw verklaringen geen elementen aan dat u actueel omwille van uw verleden bij de rebellen bij een terugkeer naar uw land van herkomst vervolging vreest.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U bent niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument dat uw asielrelaas zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4 §2, 48/5 en 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat hij in februari 2011 een relatie had met Patrick; voordien had hij geen gevoelens voor mannen en deze relatie heeft hem doen beseffen dat hij effectief homoseksueel is. Hij heeft nooit gevoelens gehad voor vrouwen. Ook hier in België heeft hij seksuele betrekkingen met mannen. Hij heeft deelgenomen aan de Pride Day Parade in Brussel en is lid van een organisatie voor homoseksuelen, nl. "Why me?". Hij volhardt daadwerkelijk homo te zijn.

Verzoeker betoogt dat hij enigszins getracht heeft de hulp te verkrijgen van de lokale autoriteiten alvorens zijn land te ontvluchten.

Verzoeker tracht de motivering aangaande de vice-president te weerleggen.

Verzoeker stelt dat de geruchten gingen dat Patrick een dief en homoseksueel was zodat verzoeker ook werd beschuldigd homo te zijn. Verzoeker herhaalt dat hij geen contact meer heeft met Patrick en duidt waarom dit zo is.

2.1.1. Verzoeker legt ter terechtzitting een uitnodiging van "Why me" (ook aangebracht bij aangetekende zending van 6 juni 2012) en een identificatiefiche van de vereniging voor.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoeker de schending aanhaalt van artikel 48/1 van de vreemdelingenwet dient te worden opgemerkt dat voornoemd artikel niet bestaat.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij "(...) inderdaad in februari 2011 een relatie had met Patrick maar hiervoor geen gevoelens had voor mannen. Deze relatie heeft hem doen beseffen dat hij effectief homoseksueel is" dient te worden opgemerkt dat hij bij het invullen van de vragenlijst (administratief dossier, stuk 13) geen melding maakte van een relatie met Patrick noch van een daaruit voortvloeiende ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid. Tijdens het gehoor van het CGVS van 18 januari 2012 verklaarde verzoeker "Als Patrick een homoseksueel was, ik wist het niet, want hij deed het niet met mij" (zie p.8). Tijdens het tweede gehoor op het CGVS d.d. 12 maart 2012 verklaarde verzoeker op de vraag of Patrick homoseksueel is: "Of Patrick het is of niet, ik weet het niet, hij heeft mij niet gevraagd" (zie p.3).

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Verzoeker maakte voorheen nergens melding van een relatie met Patrick noch van het dienvolgens ontdekken van zijn eigen seksuele homoseksuele voorkeur. Derhalve is verzoekers bewering in het verzoekschrift dat hij zijn homoseksuele geaardheid ontdekte door zijn relatie met Patrick niet te verzoenen met zijn vroegere verklaringen. Verzoekers stelling dat Patrick homoseksueel is, is evenmin te verzoenen met zijn vroegere verklaringen omtrent deze persoon. De motivering inzake het ongeloofwaardig karakter van zijn vermeende homoseksuele geaardheid blijft derhalve staande en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk een relatie te hebben gehad met Patrick en bijgevolg ook niet homoseksueel te zijn.

Het herhalen van zijn vroegere verklaringen inzake de vice-president en het zoeken van hulp bij de chieft en politie wordt niet dienstig aangewend ter ondersteuning van zijn beweerde homoseksualiteit en ter weerlegging van de motivering.

De bijgebrachte documenten van "Why me" vermogen niet verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen aangezien de documenten niet vermogen een ongeloofwaardig relaas teniet te doen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS